

PS-101 1 Psykologiske emner

Kandidat 4426

Oppgaver	Oppgavetype	Vurdering	Status
1 PS-101, forside	Flervalg	Automatisk poengsum	Lever
2 PS-101, oppgave 1	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Lever
3 PS-101, oppgave 2	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Lever
4 PS-101, oppgave 3	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Lever

PS-101 1 Psykologiske emner

Emnekode	PS-101	PDF opprettet	05.09.2017 10:46
Vurderingsform	PS-101	Opprettet av	Emma Hansen
Starttidspunkt:	15.12.2016 10:00	Antall sider	14
Sluttidspunkt:	15.12.2016 15:00	Oppgaver inkludert	Ja
Sensurfrist	201701030000	Skriv ut automatisk rettede	Ja

PS-101, forside

Emnekode: PS-101

Emnenavn: Psykologiske emner

Dato: 15. desember

Varighet: 5 timer

Tillatte hjelpemidler: Ingen

Merknader:

Besvar alle 3 oppgavene.

Alle oppgavene vektet likt, og alle oppgavene må være besvart for å bestå eksamen.

Det forekommer av og til spørsmål om bruk av eksamensbesvarelser til undervisnings- og læringsformål. Universitetet trenger kandidatens tillatelse til at besvarelsen kan benyttes til dette. Besvarelsen vil være anonym.

Tillater du at din eksamensbesvarelse blir brukt til slikt formål?

- Ja
 Nei

PS-101, oppgave 1

Beskriv tre hovedområder i sosialpsykologien, og gjør særlig rede for området sosial kognisjon. Herunder; beskriv og forklar attribusjon.

Skriv ditt svar her...

BESVARELSE

Eksamen i PS-101

Oppgave 1

Sosialpsykologi

Sosialpsykologi er en retning innenfor psykologi som handler om hvordan mennesker tenker og oppfatter sosiale hendelser og fenomen. Denne retningen dreier seg mye om at mennesker er meningsøkende og meningsdannende. Mennesker tillegger mening til forskjellige hendelser, selv når det egentlig ikke finnes en mening. Dette skjer fordi mennesker har et behov for å skape orden og organisere i sitt indre. Dette er gunstig med tanke på dagliglivet. Da går det fort å finne ut av hva slags type menneske eller situasjon en står ovenfor på kort tid har en allerede masse informasjon om noe spesifikt, dette handler om ulike skjemaer. Det at mennesker tillegger mening kan dreie seg om å årsaksforklare ulike hendelser, men dette kan også slå ut feil.

Tre hovedområder i sosialpsykologi:

- Sosial kognisjon
- Sosialpåvirkning
- Holdninger

- Sosial kognisjon

Sosial kognisjon handler om hvordan mennesker tenker rundt det sosiale. Handler om hvordan mennesker oppfatter ulike hendelser, personer, fenomen osv. Også om hvordan mennesker organiserer sin sosiale verden og hvordan mennesker tillegger mening til atferd og hendelser som skjer.

Innenfor sosial kognisjon heter det at mennesker bruker ulike skjemaer for å organisere den sosiale verdenen. Det finnes ulike indre skjemaer som tas i bruk i forhold til organiseringen:

- Rolleskjema - dette er skjemaer for ulike sosiale roller, som f.eks. Når en ser en mann i hvit frakk er det vanlig å forbinde dette med legeyrke f.eks og da tenker en at det er en lege en ser
- Selvskjema - hvordan vi oppfatter oss selv, hvordan vi beskriver oss selv ut i fra hvordan vi tenker om oss selv
- Situasjonsskjema - skjemaer vi bruker for å forstå ulike hendelser eller situasjoner

Dette med skjemaer handler i stor grad om vår forutinntatthet og tidligere erfaringer. En kan tenke at en mann i hvit frakk er en lege for dine tidligere erfaringer har lært deg at dette er en lege. Disse skjemaene hjelper oss i stor grad med å være effektive, på den måten at en trenger liten tid på å skjønne hva en står ovenfor og dermed også hvordan ens atferd burde være overfor ulike personer og i ulike situasjoner, men skjemaene trenger ikke alltid å stemme og kan dermed være med å sette oss på feil spor. Det er ikke slik at en mann i en hvit frakk alltid trenger å være en lege, selv om det ofte er slik (rolleskjema).

Et annet begrep innenfor sosialkognisjon er attribusjon. Attribusjon er begrepet som brukes om årsaksforklaringer innenfor sosialpsykologien. Det handler om at vi tillegger mening til ulike hendelser, og lager oss en mening om hva som er årsaken til hendelsene. Noen attribusjoner er knyttet til noe i eller ved personen og andre attribusjoner er knyttet til noe i eller ved situasjonen:

- Situasjonell - hvis en årsaksforklarer ut i fra en situasjonell attribusjon betyr det at det er noe i situasjonen som en tenker er årsaken til hendelsen
- disposisjonell - hvis en tenker at det er noe ved personen som er årsaken til hendelsen

Hvordan en velger å attribuere i ulike situasjoner kan ha konsekvenser for fremtiden og hvordan en oppfatter seg selv. Det finnes ulike måter å attribuere:

- Global/spesifikk
- Intern/ekstern
- Stabil/ustabil

Et eksempel hvor ulike attribusjoner er brukt er i et eksempel med to jenter som har gjort det dårlig til eksamen. Hun ene mente at årsaken til at hun hadde gjort det dårlig på eksamen var at hun ikke hadde lest nok, hun andre mente at det dårlige resultatet skyldtes at hun rett og slett ikke var god nok.

Den første jente attribuerte med en ustabil, intern og spesifikk attribusjon. Som vil si at årsaken til at hun hadde gjort det dårlig skyldtes en ustabil faktor, som vil si at det er mulig å forandre på faktoren, det er ikke en konstant faktor som ødela for henne, ustabile faktorer kan f.eks være innsats eller humør, mens stabile faktorer er f.eks. personlighet. En annen faktor var intern som vil si at det var noe ved henne som gjorde slik at hun presterte dårlig, og spesifikt, det var en spesifikk hendelse som vil si at det ikke trenger å skje igjen.

Den første jenta vil mest sannsynlig finne motivasjon til å lese bedre til en annen eksamen og dermed øke prestasjonen sin neste gang. Siden at faktorene til årsaksvalget hennes ikke bare er konstante. Dessuten føler denne jenta at hun har kontroll over betingelsene som kan hjelpe henne til å gjøre det bedre en annen gang.

Ser en på den andre jente attribuerer hun slik at det er faktorer ved henne, og faktorer som hun heller ikke har kontroll over som utløste årsaken til at hun presterte dårlig på eksamen. Global, intern, stabil. Hun sier hun ikke er god nok, som reflekterer en holdning om at det er noe stabilt ved henne, som igjen er internt, noe ved henne som person, og det er globalt, det kan skje flere ganger. Hun har ikke kontroll over betingelsene som eventuelt kunne hjulpet henne til å prestere bedre. Hun setter seg selv i bås når hun årsaksforklarer med at hun ikke duger.

Det finnes også flere attribusjonstyper. Vi årsaksforklarer forskjellig ut i fra hvilke betingelser vi har og hvilke situasjoner vi står overfor, og noen ganger attribuerer vi feil. Ulike attribusjonsfeil er:

- Illusorisk kontroll - at en følelse av at en har kontrollbetingelser eller valgmulighet øker sjansen for å f.eks. vinne. I lotteri der en får velge selv mellom ulike tall tenker en at det øker vannersjansene, for en tenker at en har en slags kontroll over betingelsene for å vinne
- Confirmation bias - handler om at en har teorier som en bruker for å årsaksforklare hendelser. En har allerede laget seg opp en mening om hva som har skjedd i en spesifikk situasjon. En går en inn med en teori, for så forsøke å finne bekreftende bevis på at ens egen forutinntatthet stemmer. Dette kan selvfølgelig føre en på villspor for det heter at, det en leter etter finner man, slik at man overser andre forklaringer på hendelsen.
- Observatør/aktør - når en er observatør/tilskuer årsaksforklarer en til aktøren, når en er aktør årsaksforklarer en til observatøren. F.eks. når noen står på scenen og dummer seg ut tenker observatørene at det er aktøren som har skylda for han/henne har ikke lært seg replikkene godt nok, mens aktøren årsaksforklarer med at det er publikum som bråker og dermed ikke klarer å konsentrere seg
- Egostyrkende - handler om at hvis det er noe positivt som skjer attribuerer en disposisjonelt for å styrke sitt eget ego, men hvis det er noe negativt som skjer så attribuerer en annerledes. F.eks. hvis en snubler på åpen gate, attribuerer man slik at situasjonen eller omstendighetene har skylda, at det f.eks var ujevnt underlag, men hvis den samme personen ser en annen person snuble, attribuerer han disposisjonelt, at den personen snubla for han er klumsete - altså noe ved personen som er årsaken til hendelsen. Eller hvis en f.eks. gjør det bra på eksamen så tenker en at det er fordi jeg er flink, hvis det går dårlig blir det situasjonelt, gjorde det dårlig fordi det var dårlig undervisning

Det er en feil som går igjen når det gjelder attribusjoner. Og det kalles den fundamentale attribusjonsfeilen som går ut på at når en årsaksforklarer så er det en tendens til oftere å attribuere disposisjonelt enn situasjonelt. Som betyr at når en årsaksforklarer så har vi en tendens til og legge liten vekt på hvordan situasjonsbetingelsene og omgivelsene spiller inn på årsaken til hendelsen, vi tenker heller at årsaken til hendelsen ligger mest i personen. Dette er et vestlig fenomen, i vesten står individet sterkt. Og i vesten

tenker en at individet har et ansvar. Så hvis det skjer noe så er det lett å tenke at individet ikke gjorde jobben riktig, tok ikke nok ansvar, var ikke godt nok forberedt osv.

Attribusjoner kan være positivt og negativt. Det å årsaksforklare er viktig for mennesker for å skape mening, men det kan også være negative konsekvenser hvis en attribuerer feil. Et eksempel:

En dame jobber på et sykehus. En dag kommer hun på jobben, hun går til garderobeskapet sitt og på veien dit passerer hun en kjent og kjær kollega hun alltid pleier å slå av en prat med. Men denne dagen hilser ikke vedkommende engang. Da begynner damen med en attribusjonsprosess. Hun begynner å tenke ut ulike årsaker til hvorfor kollegaen ikke hilste denne dagen. Hun tenker i sitt indre at kollegaen ikke hadde på seg brillene sine og han er jo svært nærsynt, så han så henne sikkert ikke. Hennes attribusjon da blir til situasjonen og noe kollegaen heller ikke har kontroll over. Da tenker hun også at kollegaen ikke hadde noen intensjon om å overse henne. Men etterhvert kommer hun på et møtet de hadde dagen før hvor det ble tatt opp lønnsøkninger, og han fikk ingen. Så kanskje han er sur fra i går.. Etterhvert kommer damen på flere ganger som kan tolkes til at han er en grinebiter, og til slutt blir attribusjonen hennes til han som person. Dagen etter bestemmer hun seg for å overse han. Han skjønner ingenting, for han hadde veldig mye i tankene dagen før for han hadde hatt en krangel på hjemmebane og var helt ut av seg. Deres anstrengte og mistenksomme atferd rundt hverandre påvirker begge to.

Dette er et eksempel på at det kan gå galt hvis en attribuerer feil. Noen ganger er det lettest og logisk for oss å årsaksforklare til noe i situasjonen og noen ganger er det lettest å skylde på personen. Det blir ekstra vanskelig hvis en tenker at det finnes uvennlige intensjoner bak en atferd og på bakgrunn av det lager en attribusjon når situasjonen absolutt ikke er slik en selv tenker!

Sosial påvirkning

Handler om at påvirkning fra andre er med og former vår oppfatning av oss selv, andre og vår atferd.

Et eksempel på sosial påvirkning er f.eks. hvordan sosial tilstedeværelse kan være med å forme vår atferd. Det er f.eks forskning som viser at vi presterer bedre i nærvær av andre. Idrettsutøvere presterer bedre når de konkurrerer med andre enn bare med klokka. Eller at elever klarer flere matestykker når de jobber sammen, enn alene.

Sosial påvirkning kan vises i konformitet, deindividuering, ansvarsfraskrivelse osv.

- konformitet - når en endrer atferd på bakgrunn av normer. Når en velger å følge normer på grunn av positive og negative sanksjoner fra en gruppe eller et flertall. En er villig til å svare det gruppa svarer, selv om du vet inni deg at det galt

- deindividuering - at atferden påvirkes slik at en selv som individ ikke står like sterkt lenger, men hvis en f.eks får på seg en legefrakk er en en representant for en større gruppe, og utfører oppgaver på vegne av den gruppen eller det yrke en representerer
- ansvarsfraskrivelse - når det er mange tilstede og en ikke føler like stort ansvar enn hvis det var få. Et eksempel er fra USA med en kvinne som ble banket utenfor sitt eget hjem, det var mange tilstede som kunne grepet inn, men ingen gjorde det. Dette forklares med at ansvarsfølelsen svekkes, fordi en tenker at når det er mange tilstede fordeles ansvaret i mengden og ansvaret på den enkelte blir liten

Holdninger

Holdninger er en av de viktigste temaene innenfor sosialpsykologi. Holdninger har det blitt skrevet masse artikler om.

En holdning er alltid rettet mot et objekt, og er relativt stabil.

Holdninger har tre aspekter ved seg:

- Emosjonelt - hva en føler om en bestemt person/sak/gruppe
- Kognitivt - hva en tenker om en bestemt sak/person/gruppe
- Atferdstilbøyelighet - Hvordan en handler overfor en person/bestemt gruppe/sak

Holdninger kan komme til uttrykk i atferd hos en person, men trenger ikke alltid komme til uttrykk heller.

Når en holdning kommer til uttrykk betyr det at den er eksplisitt. Når holdningen er skjult eller ikke ønskes og vises er den implisitt.

Holdninger kan komme til uttrykk i fysiologiske reaksjoner, f.eks hvis det er noe en liker utvider pupillene seg.

Holdninger kan være lært, f.eks. ved observasjonslæring. At en ser hvordan mor eller far reagerer på ulike ting og dermed reagerer slik selv. F.eks. overfor dyr.

Det oppstår dissonans når ens egen holdning ikke samsvarer med atferden. Hvis en egentlig har en holdning om at røyking er galt, men allikevel røyker selv, kan det oppstå en ubehagelig emosjon, dette kalles dissonans. For å opprettholde balansen må en enten forandre på holdningen eller på atferden.

Holdninger i seg selv trenger ikke være negative eller positive, men en holdning kan få negative konsekvenser eller positive. Holdninger kan f.eks. føre til diskriminering og marginalisering

PS-101, oppgave 2

Beskriv og forklar persepsjon, og gjør rede for forholdet mellom sansing og persepsjon.

Skriv ditt svar her...

BESVARELSE

Oppgave 2

Persepsjon handler om det en oppfatter.

Selvpersepsjon handler om hvordan en oppfatter seg selv som person, introspeksjon
konfliktpersepsjon er hvordan en oppfatter en konflikt

Persepsjon dreier seg om at vi oppfatter omgivelsene rundt oss og at vi tar det innover oss. Persepsjon handler også om perspektiv.

Persepsjon er en aktiv og selektiv prosess. Som vil si at vi velger hva vi retter oppmerksomheten mot, og det vi velger å rette oppmerksomheten mot går på bekostning av andre ting som vi da ikke får med oss.

Sansing handler om at vi føler og sanser og det igjen danner vår persepsjon av omgivelsene våre rundt oss. Våre sansinger former hva vi opplever som vår virkelighet, og det blir igjen vår persepsjon.

Øyet er et sanseorgan som tar inn det vi ser, og danner det til forståelige bilder inne i hjernen. Øyet er en sentral del av persepsjonen.

Emosjoner kan også virke inn på vår persepsjon, hvordan vi føler oss påvirker hvilke sanseintrykk vi legger vekt på og slipper inn.

Et eksempel på persepsjon er et bilde med svarte og hvite flekker. Først ser en kanskje ikke helt hva det forestiller, men vår hjerne fungerer slik at selv om det ikke er rene linjer eller helt sammenhengende linjer forstår vi hva det skal forestille. I dette eksempelet når en kikker nærmere ser en at det er en dalmatiner det skal forestille.

Persepsjon handler om hva vi oppfatter og hvordan vi oppfatter.

Hva vi oppfatter kan være bestemt av flere faktorer. Hva slags bagasje en tar med seg er med på å bestemme hva en ser, og ikke minst kulturell kontekst og sosial setting.

Cocktail fenomenet, er et eksempel på at persepsjon er selektiv. I et cocktail party er det mange mennesker, og menneskene har mange forskjellige samtaler så det er en del støy i lokalet. Men allikevel kan mennesker snakke sammen en og en. Det er fordi at persepsjon er selektiv, vi klarer ikke å fokusere på alle mulige ting samtidig. Men vi kan dermed rette oppmerksomheten mot en samtale, og overse mye annen støy.

Persepsjon handler også om fortolkning. Det at vi tolker det vi ser og hører. Når to mennesker skal beskrive en situasjon kan det godt hende de beskriver veldig forskjellig, det handler om at vi ser ulike ting og at vi legger forskjellige betingelser til grunn for at vi velger å tolke som vi gjør. Dette igjen handler om våre indre skjemaer for persepsjon.

Tryllekunstnere driver mye med persepsjon. De manipulerer det vi tror vi ser. Og skaper illusjoner. Vår persepsjon kan dermed bli manipulert, og det trenger ikke stemme overens med det vi tror vi ser.

Vår persepsjon kan også være kilden til konflikt. I konfliktpersepsjon handler det om hvordan vi ser saken eller oppfatter den. Vår konfliktpersepsjon trenger ikke stemme overens med hva den andre tenker om situasjonen. Dermed er det viktig å kommunisere hvordan en oppfatter situasjonen til den andre parten.

Sansing er at vi tar inn stimuli fra omverdenen, persepsjon er når vi tillegger den stimulien mening. Vi kan oppfatte noe, men det gir ikke mening før vi tillegger det mening. Sansing skjer ved at signaler blir sendt til hjernen som igjen gir oss informasjon om hva vi føler f.eks. smerte. Persepsjon er hvordan jeg tolker denne smerten, og på hvilken bakgrunn jeg tolker denne smerten.

PS-101, oppgave 3

Forklar hva som menes med læring, og beskriv og forklar 3 sentrale læringsformer.

Skriv ditt svar her...

BESVARELSE

Oppgave 3

Læring

Læring er et sentralt tema innenfor psykologi.

Læring er når det skjer en endring av atferd på bakgrunn av tidligere erfaringer. Eller så kan en si som Tolman, som tenkte at læring kan ha skjedd uten at det er synlig atferdsendring. Han snakker nemlig om atferdspotensial.

Behavioristene mente at læring bare kan måles i atferd. Og det er ikke noe vits å måle det en ikke kan se, atferd er en målbar form innen læring.

Han gjorde et eksperiment med en rotte som hadde lært seg å gå gjennom en labyrint. Tolman ville vise at det kan skje læring uten at det nødvendigvis vises i alle settinger. Rotta visste at den kom til å få belønning i form av mat i enden av labyrinten, men den valgte og ikke gå fordi den var mett. Rotta ville dermed gått gjennom labyrinten dersom den var sulten. Tolman hevdet at de rette betingelsene måtte være til stedet for at læring skulle komme til uttrykk i endret atferd. At vi altså kan ha lært ting, men at det må legges til rette for at den skal komme til uttrykk.

Læring forekommer når det er endring i atferden, men ikke all endret atferd er læring

Hvis det f.eks er rus inne i bildet som forandrer atferden vår betyr ikke det at det foreligger læring. Eller hvis en elev ved en kjøreskole bytter bil også viser bedre kjøreferdigheter, betyr ikke det nødvendigvis at eleven er flinkere til å kjøre bil, men at bilen f.eks er lettere å kjøre osv.

Læring skjer i dagliglivet bevisst og ubevisst. Vi lærer av hendelser som at vi spiser en bestemt type mat, blir syke og unngår maten i ettertid, aversjonslæring - avsky for den type mat.

Det går et historisk skille mellom assosiasjonistisk læring og kognitiv læring. Assosiasjonistisk læring går ut på at læring er forholdet mellom stimuli og responser, mens kognitiv læring går ut på at det ikke trenger å være sånn, men at en kan lære f.eks. gjennom observasjon eller innsikt.

Vi har blant annet tre læringsformer:

- Operant betinging
- klassisk betinging
- observasjonslæring (komplekse læringsformer)

I klassisk betinging handler det om at det alltid må foreligge en allerede eksisterende refleks for så å knytte den til nye stimuli.

Operant betinging betyr å operere på omgivelsene. Dette gjør en ved forsterkning eller straff. I operant betinging er grunnantagelsen at atferden formes av konsekvensene av en repons. Denne responsen vil en enten forsterke eller redusere.

Thorndike og Skinner var enige om at belønninger hadde mest å si for læring, og at negative sanksjoner (straff) hadde liten eller ingen betydning for læringen. Dette gikk de etterhvert mer bort fra.

For å illustrere operant betinging kan vi bruke et eksempel med trygg trafikk. I dette eksempelet blir både negativ og positiv straff presentert og negativ og positiv forsterkning presentert.

I en bestemt by ønsker en mer trygg kjøring, og mindre fartsoverskridelser.

I operant betinging er det to viktige begrep å ha kjennskap til, forsterkning og straff. Når det gjelder forsterkning da ønsker en alltid mer av en ønsket atferd. Negativ forsterkning er når en fjerner en stimulus for å øke en ønsket atferd, mens positiv forsterkning er når en tilfører en behagelig stimulus for å få mer av en atferd.

Straff foreligger når en ønsker å redusere en uønsket atferd. Positiv straff er når en tilfører et stimuli for å redusere atferden, og negativ straff er når en fjerner en behagelig stimuli for å redusere en uønsket atferd.

Operant betinging:

Trygg bilkjøring - positiv forsterkning - gratis bensin for hver gang en holder seg innenfor fartsegrensa, altså penger er et gode mange ønsker seg - ønska atferd økes mest sannsynlig fordi folk ønsker å få pengene

Trygg bilkjøring - negativ forsterkning - fjerner noe for å forsterke ønsket trygg atferd i trafikken

Trygg bilkjøring - negativ straff - tar vekk sertifikatet til de som kjører for å minske antallet av uforsvarlige bilister

Trygg bilkjøring - positiv straff - installerer en høy pipelyd i bilen hver gang en kjører for fort - for å redusere uforsvarlig kjøring

PREE - Partial Reinforcement Extinction Effect

Dette forekommer når det har skjedd partiell (sporadiske belønninger) i læringsprosessen. Da skjer avlæring langsomt. For læringsbetingelsene blir sterke.

Omvendt PREE kan illustreres ved et eksempel med noen rotter. Det var tre grupper av rotter. Den ene gruppa fikk belønning hver dag, den andre gruppa fikk partiell og den tredje gruppe fikk blandingserfaring. De to første gruppene viste klassisk PREE da de ble sammenlignet, at den med partiell belønning var vanskeligst å avlære. Men den tredje gruppa med blandingserfaring viste omvendt PREE altså at det var lettest å drive med avlæring til tross for at denne gruppa hadde fått blandingserfaring.

Klassisk betinging

Handler om å knytte en allerede eksisterende refleks til en ny stimuli.

Et eksempel er med hundene til Ivan Pavlov. Han gjorde et eksperiment.

Hundene fikk presentert mat og da la Ivan Pavlov merke til salivering hos hundene.

Etterhvert begynte han å presentere maten sammen med en lyd. Etterhvert fjernet han maten og bare presenterte lyden, da la han merke til at salivering ble utskilt selv om det ikke var mat til stede. Saliveringen ble da knyttet til lyden.

Ubestemt Stimuli (mat) + ubestemt respons (salivering) = betinget respons

Da Ivan Pavlov framstilte maten først ga det hundene reaksjonen med salivering for de visste at de skulle få mat for de så maten, men etterhvert manipulerte Pavlov de med en lyd, etterhvert ble lyden knyttet til saliveringen. Lyden ble signalet om at en viktig biologisk nødvendighet skulle komme.

Hundene lærte at lyd = mat

For at klassisk betinging skal kunne finne sted så må den nye stimuli presenteres litt før maten i dette eksempelet. Det blir betinget respons når hundene har lært dette fordi, nå er det en betingelse som må skje for at saliveringen skal skje, den lyden må komme.

Et annet eksempel på klassisk betinging er med Albert. Albert var en baby som det ble utsatt for et eksperiment.

Albert ble utsatt for en skummel lyd først for seg selv, som skapte frykt. Etterhvert sammen med et lite dyr. Først så var han ikke redd for dyret, men etterhvert så ble den skumle lyden presentert gang på gang sammen med dette dyret. Etterhvert knyttet Albert den skumle lyden til frykt for dyret. Etterhvert ble ikke lyden fremstilt sammen med dyret lenger, men da dyret ble presentert helt for seg selv, uttrykte Albert en fryktreaksjon for dyret.

Dyret fremkalte en betinget respons. Den refleksjonen som ble knyttet til en ny stimuli var frykt.

En tredje form for læring kan f.eks. være observasjonslæring

Observasjonslæring faller innunder komplekse læringsformer. Komplekse læringsformer er kognitiv læring som innsiktslæring og observasjonslæring.

Observasjonslæring knyttes til Bandura (1965)

Han mente at læring ikke trenger å foregå i direkte kontakt med organismen.

Han hevdet at læring kan skje på avstand, som f.eks. ved observasjon. En kan lære ut i fra hva slags sanksjoner en ser at typer av atferd får. Og om det er positive sanksjoner vil gjerne organismen gjøre det samme. Han sa at imitering forekommer når en ser noe etter det en ser, uten at det får noen videre betydning.

Et eksempel på observasjonslæring er dukkeeksperimentet. Det gikk ut på at en voksen lekte med en dukke, mens det var noen barn som observerte. Den voksne straffet og belønnet ulik atferd som dukken hadde. Etterpå skulle Bandura observere hvordan barna lekte med dukken. Og slik som den voksne hadde gjort med dukken gjorde barna. En type atferd fikk straff osv. Hvis barna hadde sett at den voksne slo dukken, gjorde også barna det. Observasjonslæring kan også brukes når det gjelder å lære fobier eller avlære fobier. Et eksperiment var med noen barn som viste frykt for hunder. Barna observerte så en gruppe med barn som lekte med hunder 20 min pr. dag i 4 dager i strekk. Etterhvert viste ikke barna frykt for hundene lenger

Innsiktslæring er vanskelig å måle. Et eksempel på innsiktslæring er fra eksempelet med noen aper som skulle få tak i en banan. De hadde en kasse og noe annet utstyr de kunne ta i bruk som hjelp. Etterhvert brukte apene kassen til å stå på for å få tak i mat. En må ha hjelpemidlene tilgjengelig og finne ut av sammenhenger og problemløsning når det gjelder innsiktslæring. Dette eksperimentet har fått kritikk for at det nødvendigvis ikke trengte å være læring, men heller at apene var biologisk drevet, som f.eks. at det de holdt på med var lek. Noen mente også at det kunne vært operant betinging.